

ZESTAW AKTYWNOŚCI NA TYDZIEŃ
do realizacji przez dziecko przy wsparciu rodziców

Temat kompleksowy: MOJA OJCZYZNA

Termin realizacji: od 11.05.2020 do 15.05.2020

Dzień tygodnia	PONIEDZIAŁEK	
<i>Obszar podstawy programowej</i>	<i>Zadanie/aktywność</i>	<i>Sytuacja edukacyjna pomoce</i>
I. Fizyczny	<p><i>Temat: Majowe święta.</i> <u>Zabawa orientacyjno-porządkowa Czerwień za białą.</u> Rodzic wręcza dziecku czerwony lub biały prostokąt. Dziecko z rodzeństwem maszerują po domu w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce ustawiają się parami: dzieci z czerwonym prostokątem stają za dziećmi z białym prostokątem. Podczas powtórzenia zabawy dzieci zmieniają partnera. (I 8)</p>	<p>Czerwony i biały prostokąt dla każdego dziecka, nagranie muzyki do marszu, np. z youtubey</p>
II. Emocjonalny	<p><i>Malowanie po omacku</i> Dziecko nazwiemy "malarzem", ma zawiązane oczy, a rodzic pomaga mu, poprzez kierowanie jego ręką do farby i na sztalugę namalować wyjątkowy obraz. Kiedy dzieło jest skończone "pomocnik" odwiązuje chustę "malarzowi" i razem próbują odgadnąć, co pojawiło się na kartce/ płótnie. Później następuje zamiana ról i rodzic staje się „malarzem”(II6)</p>	<p>Farby, kartka papieru lub płótno</p>
III. Społeczny	<p>gry planszowe (ćwiczenie przegranej/wygranej) (III 7, 8, 9)</p>	<p>Gry planszowe</p>
IV. Poznawczy	<p><u>Poznajemy majowe święta – słuchanie opowiadania Barbary Szelałgowskiej Majowe święta</u> Skończyła się majówka. Ada i Olek po kilkudniowym pobycie u dziadków wrócili do przedszkola. Dziewczynka od razu pochwaliła się dzieciom, że razem z Olkiem pomagali dziadkowi powiesić flagę. Do ostatniego dnia pobytu biało-czerwona flaga wisiała dumnie nad wejściem do domu. – Ja też widziałem wiszące flagi – zawołał Kamil. – I ja też – powiedział Daniel. – A tak naprawdę to po co się je wiesz? –</p>	<p>Książka (s. 68–69) dla każdego dziecka.</p>

dopytywał Maciek. – I co to były za jakieś dziwne święta? Nie było choinki ani jajek wielkanocnych...

Inne dzieci też były bardzo ciekawe i dlatego pani postanowiła przypomnieć, co się działo przez ostatnie dni. Cała grupa usiadła na dywanie.

– To były święta państwowe. Obchodzone są co roku. Pierwszego maja zawsze przypada Święto Pracy – zaczęła mówić pani. – Tyle że Święto Pracy obchodzone jest również w innych krajach. Zostało ustanowione wiele lat temu i w tym dniu czcimy trud wszystkich pracujących ludzi – waszych rodziców, dziadków, sąsiadów... Drugiego maja mieliśmy Święto Flagi. Jesteśmy Polakami, mieszkamy w Polsce i dlatego powinniśmy szanować naszą flagę. Zaś trzeci maja to rocznica uchwalenia konstytucji. Konstytucja to taka umowa podpisana przez króla i szlachtę po to, żeby wszystkim lepiej się żyło.

– A jak ten król wyglądał? – dopytywał Antek.

– Czy można go gdzieś spotkać?

– Nie, Antku, to wszystko było wiele lat temu. Ale jeżeli chcecie zobaczyć króla, możemy pójść do muzeum. To co, idziemy? – zapytała pani.

– Tak! – odpowiedziały dzieci chórem i już po chwili cała grupa poszła do pobliskiego muzeum zobaczyć wystawę upamiętniającą nie tylko podpisanie konstytucji, lecz także pozostałe majowe święta.

Na ścianie wisiała wielka flaga Polski.

– O, a to godło! – powiedział Antek. – Orzeł w koronie. A co jest napisane tu obok, na tym plakacie?

– To hymn Polski – odpowiedziała pani. – A na tych zdjęciach możecie zobaczyć, jak kiedyś obchodzono Święto Pracy.

– A co to za dziwnie ubrani ludzie na tym obrazku?

– To jest kopia obrazu naszego najslawniejszego polskiego malarza Jana Matejki pt. „Konstytucja

	<p>3 maja 1791 roku”. I właśnie na nim możecie zobaczyć, jak wyglądali król, dostojnicy królewscy, szlachta i zwykli ludzie. Kiedyś tak właśnie wszyscy się ubierali.</p> <p>Dzieci jeszcze przez długi czas wpatrywały się z zaciekawieniem w dzieło Matejki.</p> <p>– Cieszę się, że jestem Polakiem – szepnął Michał do ucha Ady.</p> <p>– Ja też – powiedziała dziewczynka i z dumą spjrzała na polską flagę.</p> <p><u>Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.</u></p> <p><u>Rodzic zadaje pytania:</u></p> <p>– <i>Jakie barwy ma flaga Polski?</i></p> <p>– <i>Dlaczego na początku maja wywieszają się polskie flagi?</i></p> <p>– <i>Jakie miejsce odwiedziła grupa Ady?</i></p> <p>– <i>Co ciekawego zobaczyły dzieci w muzeum?</i></p> <p>(IV 5, IV10)</p> <p><u>2. PLASTYKA</u></p> <p>Dzieci:</p> <p>– rysują flagę Polski po śladzie, kolorują ją według wzoru,</p> <p>– przyglądają się rysunkom flag, otaczają pętlą flagę Polski.</p> <p><i>Moje osiedle w barwach narodowych</i> – rysowanie kredą na papierze ściernym. Dzieci na papierze ściernym rysują flagę Polski.</p> <p>(I7, IV1, IV8)</p>	<p>Karta pracy, cz. 2, str. 44, papier ścierny, kreda</p>
--	--	--

Dzień tygodnia	WTOREK	
Obszar podstawy programowej	zadanie	Sytuacja edukacyjna pomoce
I. Fizyczny	<p>Temat: Godło Polski.</p> <p>Zabawa ruchowa <i>Jedziemy na wycieczkę.</i></p> <p>Rodzic klaszcze w dłonie. Na przerwę w klaskaniu dzieci zatrzymują się. Rodzic pokazuje pomarańczowy kartonik – dzieci wspinają się po górach (wysoko unoszą kolana, maszerując w miejscu) – lub zielony kartonik – schylają się i naśladują wążchanie kwiatków.(I5)</p>	<p>Pomarańczowy kartonik i zielony kartonik,</p>

Dzień tygodnia	ŚRODA	
Obszar podstawy programowej	zadanie	Sytuacja edukacyjna pomoce
I. Fizyczny	<p>Temat: Z biegiem Wisły. Odtwarzanie rytmów. Dzieci siedzą w kole. Rodzic klaszcze w dłonie, np. dwa razy wolno, trzy razy szybko. W tym tempie wypowiada słowa: <i>Polska to nasz kraj</i>. Następnie je powtarza, jednocześnie klaszcząc w dłonie. Dzieci biorą po jednym klocku. Wypowiadają te same słowa, w takim samym tempie, jednocześnie uderzając klockiem o podłogę. Kiedy dzieci opanują już tę umiejętność, Rodzic zmienia rytm wypowiadanych słów, a dzieci go naśladują. (IV7)</p>	Klocki.
II. Emocjonalny	<p>Eksperyment z rybkami. Do tej zabawy potrzebnych będzie plastikowy kubeczek wypełniony wodą lub wersja bez wody. Do pojemniczka wkładamy zrobioną wspólnie rybkę. (Bądź można taką zabawę przeprowadzić kiedy w domu jest prawdziwa rybka w akwarium). W tym ćwiczeniu ważne jest to, by dziecko opisywało co robi rybka, jak się należy nią opiekować, to świetne ćwiczenie rozwijające empatię oraz odpowiedzialność za drugie stworzenie</p>	rybka
III. Społeczny	<p><u>Pokaż, co masz.</u> Dziecko losuje obrazki, które przedstawiają różne czynności, np. mycie, bieganie,..... Gestem i ruchem je naśladuje.(III7, III8)</p>	
IV. Poznawczy	<p>Zajęcia matematyczne: W Warszawie. Budowanie domów z klocków według wzoru. Liczenie pięter. Rodzic informuje, że dziecko dotarło do drugiego celu podróży – stolicy Polski, Warszawy (pokazuje na mapie). Płynąc łódką, dzieci widzą budynki różnej wysokości. Rodzic pokazuje kartoniki, na których są narysowane domy z różną liczbą pięter (od 1 do 5). Dzieci biorą odpowiednią liczbę klocków i układają z nich domy o takiej samej wysokości (mogą postawić klocek na klocku lub położyć klocki na dywanie jeden nad drugim). Nie burzą domów, tylko układają jeden obok drugiego. Wskazują wysoki dom i niski dom. Po zakończeniu zadania odkładają klocki na miejsce i płyną dalej.(IV10, IV12)</p> <p>Zabawy konstrukcyjne – Budujemy mosty. Samodzielne rozwiązywanie sytuacji problemowej. Rodzic układa na dywanie kawałek niebieskiej krepiny – rzekę. Obok ustawia pudełko z klockami oraz tekturę. Z jednej i z drugiej strony rzeki</p>	<p>Klocki, kartoniki z narysowanymi domami (od jednopiętrowego do mającego 5 pięter), pojemnik.</p> <p>Klocki, małe samochody, niebieska krepina, tektura.</p>

	umieszcza małe samochody. Proponuje dzieciom budowę mostów.(I6)	
--	---	--

Dzień tygodnia	CZWARTEK	
Obszar podstawy programowej	zadanie	Sytuacja edukacyjna pomoce
I. Fizyczny	<p>Temat: Poznajemy Warszawę. <i>Ulica w dużym mieście</i> – ćwiczenie słuchu fonematycznego. Rodzic pokazuje dzieciom zdjęcie i nazywa jego wybrane elementy, np.: ulica, samochód, przystanek itp. Dzieci wskazują je na zdjęciu i powtarzają głośno ich nazwy. Dzielią je rytmicznie (na sylaby).</p>	<p>Obrazek przedstawiający ulicę w dużym mieście.</p>
II. Emocjonalny	<p>Dłoń Razem z dzieckiem nawzajem odrysowujemy swoje dłonie. Następnie w miejsce palców wpisujemy 5 swoich mocnych stron, co w sobie lubię, z czego jestem dumny, oczywiście maluchy mogą umieścić tam rysunki. Potem bierzemy drugą odrysowaną dłoń i teraz następuje zamiana, dziecko wypisuje za co lubi mamę czy tatę, a rodzic wypisuje mocne strony swojej pociechy. Dzięki tej zabawie nie tylko rodzic ma możliwość poznania, tego jak postrzega siebie dziecko, ale również maluch uświadamia sobie, że dużo potrafi i w wielu czynnościach, sytuacjach czy zachowaniach jest dobry Na koniec zabawy tak uzupełnione rysunki dłoni można zawiesić w widocznym miejscu, by zawsze można było zerknąć na swoje mocne strony.(II6)</p>	
III. Społeczny	<p>Jak mówić komplementy? 1. Wybierz osobę, której chcesz powiedzieć coś miłego. 2. Zastanów się, co ci się podoba w tej osobie. 3. Pomyśl o tym, co chcesz powiedzieć tej osobie („Naprawdę podoba mi się twoja opaska na włosy”). 4. Podejdź do drugiej osoby nawiąż z nią</p>	

	<p>dobry kontakt wzrokowy.</p> <p>5. Powiedz jej komplement, na przykład: „Zosiu, naprawdę podoba mi się twoja opaska na włosy”.</p> <p>6. Poczekaj na odpowiedź z jej strony.</p> <p>7. Odpowiedz, jeśli trzeba.(III6)</p>	
<p>IV. Poznawczy</p>	<p>Zwiedzamy Warszawę z Syrenką – zabawa dydaktyczna.</p> <p>Wyjaśnienie pojęcia <i>stolica</i>. Zapoznanie z herbem Warszawy.</p> <p>Rodzic wyjaśnia dzieciom znaczenie słów: <i>stolica</i>, <i>herb</i>. Pokazuje Warszawę na mapie Polski.</p> <p>Herb Warszawy to umieszczona na czerwonym polu postać kobiety z długim, rybim ogonem</p> <p>– Syrena. W lewej ręce trzyma tarczę, a w prawej ręce wzniesiony do góry miecz. Nad postacią Syreny znajduje się złota korona, która symbolizuje zwycięstwo. Syrena pilnuje bezpieczeństwa mieszkańców stolicy. Tarcza i miecz jej w tym pomagają.</p> <p>Słuchanie legendy o Syrence warszawskiej</p> <p><i>Rozmawiali z sobą dwaj rybacy znad Wisły w owych zamierzczłych czasach, gdy na miejscu dzisiejszej Warszawy leżała niewielka rybacka osada, otoczona gęstymi lasami.</i></p> <p>– <i>A widzieliście ją, tę Syrenę, Szymonie?</i></p> <p>– <i>Widzieć nie widziałem, Mateuszu, ale słyszałem, jak śpiewa.</i></p> <p>– <i>Jak tylko słońeczko ma się ku zachodowi i czerwienią pomaluje Wisetkę, zaraz jej piosenka się rozlega.</i></p> <p>– <i>Warto by ją wypatrzeć, zobaczyć.</i></p> <p>– <i>Jeśli nas ujrzy – umknie i skryje się w wodzie.</i></p> <p>– <i>Najlepiej zapytać o to ojca Barnabę, pustelnika. To człowiek mądry i pobożny; on powie i nauczy, co czynić nam należy.</i></p> <p><i>Udali się do pustelnika Barnaby i opowiedzieli mu o Syrenich śpiewach, które słyszają wieczorami.</i></p> <p><i>Ojciec Barnaba zadumał się na długą chwilę, a obaj rybacy czekali w skupieniu, aż namyśli się, co poradzić.</i></p> <p>86</p> <p>– <i>Więc trzeba tak zrobić: w pełni miesiąca</i></p>	<p>Zdjęcie warszawskiej Syrenki, herb Warszawy, mapa Polski.</p>

wyberzemy się we trzech do źródłka; na ubrania przyczepimy gałęzi świeżo zerwanych, żeby Syrena człowieka nie poczuła, bo się nie pokaże;
zaczaimy się przy samym źródle, a gdy wyjdzie i śpiewać zacznie, wtedy zarzucimy na nią sznur,
zwiążemy i miłościwemu księciu na Czersku zawieziemy w darze. Niech ją na zamku trzyma i niech mu wyśpiewuje.
Była piękna, pogodna noc. Ale w lesie nie wszyscy spali. Zza brzoź i wierzb stojących nad potokiem widać było trzy skulone postacie. Przycupnęły one wśród krzaków gęstych i patrzyły w wodę potoku, mieniącą się srebrzyście od blasków księżycy. Byli to dwaj rybacy, Szymon i Mateusz, i pustelnik, ojciec Barnaba.
Nagle z wody wynurzyła się przecudna postać. Miała długie kruczoczarne włosy, szafirowe oczy. Przyglądającym się jej rybakom aż serca zamarły ze wzruszenia.
Syrena chwilę trwała w milczeniu, zapatrzona w niebo i w gwiazdy – i oto w ciszy tej czarownej nocy zadźwięczał piękny śpiew. Wtem z krzaków, cicho, bez szelestu, wyskoczyły owe trzy postacie i rzuciły się na Syrenę. Rybacy z ojcem Barnabą skrępowali i wyciągnęli Syrenę z wody.
Szamotała się nieszczęsna, ludzkim głosem ich prosiła o uwolnienie. Głos ten wzruszyć ich nie mógł, gdyż, wedle rady ojca Barnaby, uszy mieli woskiem szczelnie zatkane.
– Zamkniemy Syrenę w oborze, a pilnować jej będzie pastuszek Staszek. Skoro świt zawieziemy ją do księcia.
Staszek został sam na sam z Syreną, siadł naprzeciwko i tak, jak mu rozkazali, patrzył w nią baczenie i oczu z niej nie spuszczał. Nagle Syrena spojrzała na Staszka swymi czarodziejskimi

oczami i zaśpiewała. Staszek był na wpół przytomny. Jak żyje, nie słyszał nic podobnego.

Śpiew
syreny grał na jego sercu tak, jak gra wiosna na sercu każdego człowieka.

A Syrena nagle spojrzała wprost w oczy Staszka i rzekła:
– Rozwiąż mnie!
Nie zawahał się ani na chwilę.
– Otwórz wrota i chodź za mną.
Usłuchał. Otworzył wrota i czekał, co się stanie.

Nie czekał długo. Syrena uniosła się ze słomy, na której leżała, i skacząc na swoim rybim ogonie, przeszła przez wrota i skierowała się w stronę Wisły. Szła i śpiewała. A Staszek, jak urzeczony, szedł za nią, szedł za nią, bez woli, bez myśli.

A gdy już była tuż-tuż nad brzegiem Wisły, odwróciła się, spojrzała ku wiosce i zawołała na głos cały:
– Śpiewałam wam, ludzie prości, ludzie serca cichego i dobrego, ale na rozkaz śpiewać nie chcę i nie będę. Wolę skryć się na wieki w falach wiślanych, wolę zniknąć przed waszymi oczu i tylko szumem rzeki do was przemawiać. A gdy przyjdą czasy ciężkie i twarde, czasy, o których nie śni się ani wam, ani dzieciom i wnukom dzieci waszych śnić się jeszcze nie będzie, wtedy, w lata krzywdy i klęski, szum fal wiślanych śpiewać będzie potomkom waszym o nadziei, o sile, o zwycięstwie.

Tymczasem pędem od wioski lewą ku brzegowi obaj rybacy i pustelnik stary i krzywą:
– Nie puszczaj!
A Syrena, chlup, do wody, a za nią w te pędy Staszek. I zniknął.

Minęły lata i wieki. Na miejscu wioski powstało bogate i warowne miasto. A miasto to, później stolica, na pamiątkę dziwnej przygody z

	<p><i>Syrenę, wzięto ją za godło swoje, i godło to po dzień dzisiejszy widnieje na ratuszu Warszawy.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa kierowana na podstawie usłyszanej legendy. <p>Zdjęcie warszawskiej Syrenki.</p> <p>Rodzik zadaje pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Jak wyglądała Syrenka?</i> – <i>Dlaczego rybacy chcieli ją schwytać?</i> – <i>Kto uwolnił Syrenkę?</i> – <i>Co obiecała Syrenka warszawiakom?</i> (IV5, IV10) <ul style="list-style-type: none"> • Karta pracy, cz. 2, str. 46. <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – łączą ze sobą połówki pocztówek przedstawiających ciekawe miejsca w stolicy Polski, nazywają je z pomocą osoby dorosłej, – rysują po śladach rysunków fal na rzece Wiśle. 	<p>Karta pracy, cz. 2, str. 46.</p>
--	--	--

Dzień tygodnia	PIĄTEK	
Obszar podstawy programowej	zadanie	Sytuacja edukacyjna pomoce
I. Fizyczny	<p>Temat: Pozdrowienia z Polski.</p> <p>Quiz- odpowiedz na zadane pytania: prawda lub fałsz</p> <p>Godłem Polski jest czerwony orzeł w złotej koronie na białym tle.</p> <p>Stolicą Polski jest Zakopane.</p> <p>Syrenka warszawska trzyma w ręce kwiaty.</p> <p>Najsmaczniejsze pierniki są w Toruniu.</p> <p>Wybierz poprawną odpowiedź:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Co wieszamy w majowe święta? (Ładne dekoracje, kolorowe łańcuchy, flagi). – Kto uwolnił Syrenkę? (Staszek, Szymon, Mateusz). – Jak nazywa się obecna stolica Polski? (Gniezno, Warszawa, Kraków). – Jak nazywa się najdłuższa rzeka w Polsce? (Odra, Wisła, Warta).(IV5, IV10) 	

<p>II. Emocjonalny</p>	<p>Zabawa wydychane smuteczki</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poproś dziecko, żeby powiedziało, jakie emocje odczuwa. Jeśli dziecko nie potrafi ich zidentyfikować, pomóż mu rozpoznać i wyrazić je, mówiąc: <i>Wydaje mi się, że jesteś sfrustrowany (zły, rozczarowany, przestraszony, nieszczęśliwy i tak dalej).</i> • Powiedz: <i>Znam magiczny sposób na odesłanie złych myśli.</i> • Wyjdź z dzieckiem na zewnątrz i weź ze sobą kilka balonów. • Powiedz: <i>Nadmuchaj ten balon. Każde dmuchnięcie to następna zła lub stresująca myśl, którą wypychasz z ciała. Kiedy skończysz, superkami zamkniemy te wszystkie myśli w balonach i odeślemy je daleko.</i> <p>Co może zrobić dziecko</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zrobić kilka głębokich wdechów i wdmuchać powietrze do balonu. • Zawiązać supełek na końcu balonu (z pomocą, jeśli okaże się konieczna). • Uderzyć balon, tak aby poleciał wysoko w górę, i pozwolić, aby wiatr go porwał. • Poszukać porzucanych balonów i pozbierać je, żeby nie śmiecić.(II6) 	<p>balony</p>
<p>III. Społeczny</p>	<p>Niech dziecko wykonuje jedno- bądź dwustopniowe polecenia z elementami opisowymi, na przykład <i>złóż niebieskie ręczniki i włóż je do szafy</i> albo <i>znajdź długą białą skarpetę taty i swoją krótką zieloną.</i> (III 7, III8)</p>	
<p>IV. Poznawczy</p>	<p>Godło Polski – zajęcia plastyczne</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przygotowują kartę nr 12 oraz flamastry i nożyczki, –wypychają z karty pracy kształt godła, –wyrrywają małe kawałki białej bibuły i wyklejają nimi skrzydła orła, –koronę, dziób i pazury orła kolorują żółtym flamastrem <p>Karta pracy, cz. 2, str. 47.</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – odszukują na dużym zdjęciu przedstawiającym Wawel umieszczone pod 	<p>Wyprawka, karta nr 12, biała bibuła, flamastry, nożyczki.</p> <p>Karta pracy, cz. 2, str. 47.</p>

	nim fragmenty.	
--	----------------	--

TABLICA ZADAŃ

dokumentowanie realizacji zadań dla dzieci w okresie od 11.05.2020 do 15.06.2020

Temat kompleksowy : MOJA OJCZYŻNA

Imię i nazwisko dziecka (wpisują rodzice).....

Proszę, aby dziecko każdego dnia potwierdzało wykonanie zadań rysując wybrany symbol np. serce, kwiatek

Dzień tygodnia	Zadanie 1	Zadanie 2	Zadanie 3	Zadanie 4	Zadanie 5	Zadanie 6	Zadanie 7
Poniedziałek							
Wtorek							

Środa							
Czwartek							
Piątek							